

ter, og kun 6½ pCt. har en Indtægt af over 2,000 Kr. Jeg skynder mig at tilføje, at disse Tal selvfølgelig er forandrede en Del i de senere Aar. Vi havde f. Eks. ifølge denne Statistik 227 Millionærer, som ejede 1/3 af Danmarks samlede Formue. Nu har vi adskilligt flere Millionærer. Men er end Indtægterne forhøjede for disse forskellige Kategorier af Befolkningen, saaledes at der nu er mange flere end 6½ pCt., der har over 2,000 Kr., skal vi huske paa, hvorledes Pengenes Værdi er faldet i de senere Aar, saa at disse Mennesker i Virkeligheden slet ikke har det bedre, snarere daarligere end før, fordi deres Indtægt ikke har kunnet holde Skridt med den vældige Forhøjelse af Priserne paa Livsfornødenheder. Grundtvig udtalte jo disse smukke Ord: „Da har i Rigdom vi drevet det vidt, naar faa har for meget og færre for lidt“; det er det Ideal, vi maa stræbe efter. Ifølge alt, hvad der foreligger, er der alt for mange Mennesker her i Landet, som har for lidt som Følge af de fortvivlede Samfundsforhold, og det er derfor nødvendigt, at Socialdemokratiet tager fat og fremsætter sine Krav, og at vi siger til Vælgerne — kald det igen for Valgfæsk, det gør intet —: Saadan og saadan vil vi stem for det, saa gennemfører vi det, saa tager vi Magten her i Landet. Lad os gennemføre det, jeg vil kalde Retten til Livet, d. v. s. Retten til Arbejde, saa tror jeg, jeg tør sige, at Arbejderklassen gerne kvitterer Retten til Understøttelse. Men naar Samfundet er saaledes indrettet, at intet Arbejde kan faas, saa er der ingen anden Udvej end at holde sig til Understøttelser.

Den russiske Revolutions første Devise var den smukke: Fred, Frihed og Jord. Desværre synes Arbejdet for dette smukke Formaal nu ved en uforstandig Politik at fortabe sig mere og mere i Blod og andre Ulykker, men derfor er dette Motto alligevel godt: Fred, Frihed og Jord. Det er og kan med Rette være ogsaa det danske Socialdemokratis Motto, og mine Herrer, vi har Betingelsen for at skabe den fredelige og derfor sikre Udvikling i den Retning til Gavn for den arbejdende Befolkning, naar vi gør det fast organiserede Socialdemokrati til Sejrherrer ved de forestaaende Valg. Jeg beder Dem alle at give Agt paa Tiden, Tiden, som rundt i Verden kræver Folkenes fulde Frigørelse baade politisk og socialt, og jeg er overbevist om, at naar De kommer ud til Valgene, skal De nok mærke,

at det er den Vind, der blæser, at det er den Stemning, der gør sig gældende: Folkets fulde Frihed ikke alene paa det politiske, men ogsaa paa det økonomiske Omraade. Med Hensyn til den politiske Frihed har vi nu vundet den nye Grundlov, og om end Friheden ikke derved er blevet fuldkommen, er det dog et stort Skridt fremad. Den økonomiske Frihed derimod lader meget tilbage at ønske, men det er den, vi slaar til Lyd for i Dag. Faar vi den gennemført, vil selvfølgelig den danske Jords Frigørelse blive et af de første Spørgsmaal, der løses, og selv om vi maaske ikke kan komme synderlig videre med det foreliggende Forslag, vil jeg haabe, at Spørgsmaalet om Frigørelse af den danske Jord, dette det største private Monopol her i Landet, maa blive blandt dem, der bliver sat øverst paa den nye Rigsdags Dagsorden.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg vilde gerne være gaet noget nærmere ind paa det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds' (Marott) Udtalelser, men da jeg ved, at den højtærede Formand ønsker at faa Debatten sluttet, skal jeg nøjes med en kort Bemærkning, hvori jeg vil forsøge at rette nogle af de faktiske Urigtigheder, som det ærede Medlem fremsatte.

Det ærede Medlem gik ud fra, at de nuværende Fideikommissbesiddere havde modtaget deres Fideikommiss af Kongen — jeg forstod: paa samme Maade som de gamle Len. Men der findes ikke her i Landet et eneste Stamhus, Fideikommiss eller Len, der er Len i middelalderlig Forstand. Hvad der nu bærer dette Navn, er i sin Tid betalt med rede Penge. I øvrigt er jeg ikke nogen Tilhænger af Fideikommissystemet. Jeg giver Oberst-Tscherning fuldstændig Ret i, hvad han udtalte ud fra et Opdragelsessynspunkt. Det skal ikke skille os. Men jeg synes dog, man bør fremhæve i Modsætning til det ærede Medlems Fremstilling, at Len i den Forstand eksisterer ikke her i Landet.

Naar det ærede Medlem sagde, at man slagtede Gaardene for at udvide Herregaardene, skal jeg dertil bemærke, at det er der jo sat en bestemt Grænse for. Det finder heller ikke Sted. Tværtimod, Bevægelsen gaar i modsat Retning, der bliver oprettet flere og flere Huse, mindre Landbrug. I Femaaret 1905-06—